PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Потерпівші від повені робітники й селяни Зах. України дякують за допомогу

КАНАДІЙСЬКИЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ ОТРИМУЄ З ГАЛИЧИНИ Й БУКОВИНИ БАГАТО ЛИСТІВ З ПОДЯКОЮ ЗА ДОПОМОГУ, ЯКУ ВІН ДАВ ПОТЕРПІВШИМ ВІД ПОВЕНІ. МІСТИМО ДЕЯКІ З НИХ В НАШІЙ ГАЗЕТІ, БО ВОНИ Є НАЙКРАЩОЮ ТА НАЙВИМОВНІШОЮ ВІДПОВІДДЮ НА ВСІ БЕЗГЛУЗДІ І ПРОВОКАЦІЙНІ БРЕХНІ ВОРОГІВ НАШОЇ ДОПОМОГОВОЇ АКЦІЇ.

ЛИСТ З СЕЛА ДОВГОПОЛЯ, В БУКОВИНІ.

Дорогі наші брати робітники й фармері!

Глибоко й щиро дякуємо Вам за Вашу запомогу, яку ми отримали з громади Довгополя, радовецького повіту, через Український Робітничий Комітет в Чернівцях. Дякуємо Вам щиро з глибокого серця, що Ви за нас не забули в такий тяжкий час. Ми потерпіли від страшної катастрофи — повені, яка знищила наші господарства й лишила людей без даху над головою, без хліба й без убрання. Помочі нам ніхто не дав, аж несподівано прийшов до нас Український Робітничий Комітет з Черновець і роздав поміж наших потерпівших нещасних людей жертви від 500 до 1000 леїв.

Тому ще раз звертаємося до Вас, як щирі брати, з нашою глибокою подякою за ту поміч, яка нас, нещасних зруйнованих Гуцулів в цей тяжкий час підкріпила й продовжила наше життя. У наших серцях лишилася глибока подяка до вас, дорогі братя, що Ви нас не забули в нашій біді.

Щирим серцем просимо Вас не забувати про нас й надальше, а ми про Вас ніколи не забудемо. Кінчимо й просимо дати нам відповідь, чи Ви отримали нашу подяку й остаємося з подякою до Вас.

Михайлюк Николай (Марка).
Село Довгополя, в Буковині.

ЛИСТ ВІД КОМІТЕТУ СЕЛЬ-РОБА СЕЛА БАБИНА, В ГАЛИЧИНІ.

До славного Робітничо-Фармерського Комітету Допомоги Жертвам Повені в Канаді, у Вінніпеґу.

Дорогі Товариші!

Засилаємо Вам сердечну подяку від громади села Бабина, повіт Самбір, за отримані жертви, які тут розділив канадійський делеґат Іван Навізівський дня 16. марта (березня) 1928 року.

Громада села Бабина складає сердечну подяку всім робітникам і фармерам, що живуть в Канаді.

З пролетарським привітом за місцевий Комітет Сель-Роба в Бабині:

Децик Стефан, Касій Стефан,
голова, заст. голови,
Село Бабина, 19. березня 1928.

ЛИСТ ВІД КОМІТЕТУ В СЕЛІ РІВНЯ, В БУКОВИНІ.

Наше село Рівня, це маленьке собі сельце на березі Черемоша, у нас, на Буковині, а населення цього села — це працюючі тяжко на фабриці-тартаку, літом коло сплавів і по лісах. Землі у нас — це тільки обійстя коло хати і маленький кавальчик города. Як і прочі села при березі Черемоша на Буковині, так і наше село навістило велике нещастя — повінь. А наслідки цеї повени були дуже страшні, бо через хмаролом надбігла страшна вода і затопила ціле село. Люди настрашилися, одні полишали хати і повтікали, а другі, що їм неможливо було утечи, бо вода була рівно з вікнами, щоби спастись, порозбивали комини і повидерались крізь стелю на під, а річи і все своє майно пожертвували для води. Це діялось в годині пів до 2-гої по півночи. Така несподівана, темної ночи, раптівка наробила нам дуже багато лиха, кілька хат забрало, стайні порозбивало, а худобу і всю скотину затопило; хати замулені по вікна, а ми лишилися голі й босі і голодні, бо з городів ніхто нічо не зібрав.

Над таким великим нещастям "змилосердилося" "наше правительство" і розкинуло декотрим маленьку поміч. Завдяки Укр. Роб. Комітетові в Чернівцях, котрий завізвав всіх наших українських братів, робітників і фармерів Америки й Канади, тяжко працюючі брати пожертвували і нам свого тяжкого зарібку. Для того ми зворушені до глубини серця цею ознакою єдности наших братів, укр. робітників і фармерів в Америці й Канаді і словами своєго признання подяки ми не годні висказати.

В імени всіх працюючих, покривджених і потерпівших від повені цьої громади, ми складаємо щиру подяку укр. робітникам і фармерам Америки й Канади й просимо працюючих братів, що раз про нас згадали, не забувати і на далі.

В імени нас всіх тяжко покривджених громадян села Рівні над Черемшом підписуєся комітет:

Клим Дмитро, Гайдук Николай, Сімчук Дмитро, Яків Слижук.
Рівня над Черемошом
15. марта 1928.

ЛИСТ ВІД СТЕФАНА ДЕЦИКА З СЕЛА БАБИНА, В ГАЛИЧИНІ.

Дорогі Товариші!

Подаю Вам до відома, що Ваша допомога зістала розділена в таких селах: Бабина, Береги, Пиняни, Калинів, Кружики, Корналовичі, Гординя Шляхоцька, Гординя Роштикальна, самбірського повіту. Ця допомога зістала розділена Вашим делеґатом Іваном Навізівським, де я, Децик Стефан, з села Бабина, також був наочним свідком.

Дорогі Товариші!

Подаю Вам до відома, що я, Децик Стефан, був показчиком делеґатові Іванові Навізівському у всіх вищезгаданих селах самбірського повіту, львівського воєвідства.

Селяни з цих сіл складають Вам сердечну подяку за отриману запомогу, яку склали українські робітники й фармері в Канаді, а яку тут розділив Ваш делеґат Іван Навізівський. Складають подяку всім робітникам і фармерам в Канаді і просять не забувати на далі, бо нам вже заглянуло в очі марево голоду.

З товариським привітом,
Децик Стефан, голова місцевого Комітету Сель-Роба в Бабині.
Село Бабина, 23. березня 1928.

ЛИСТ З СЕЛА ПІДЗАХАРІЧ, НА ГУЦУЛЬЩИНІ, В БУКОВИНІ.

Першим словом кланяюся до Вас, дорогі братя в Америці, я селянин з Буковини, Семен Томняк, з села Підзахаріч, повіт Сторожинець.

Желаю Вам доброго здоровля й поводження. Доношу Вам, що ми, селяни й робітники, дістали, дорогі братя, зложену Вами запомогу — нам, Вашим братам тут, в Буковині. Цю запомогу ми дістали всі, що потерпіли від повені. Я, Семен Томняк, дістав запомоги в сумі 1000 лей, за що Вам красно, сердечно і стокріпко дякую.

Ми переживаємо тепер страшну нужду, а тут ще й пани-дідичі нам не дають жити, а до того ще й стан облоги границь, що в ночі й ходити не вільно, так збиткуються над нами, бідними Гуцулами. Нам нічого не дають, лише від нас хочуть доста грошей.

Остаюся з подякою,
Семен Томняк.
Село Підзахаріч, 19. березня 1928.

ЦК КПБУ ПРО РОЗКОЛ КОМПАРТІЇ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

(Докінчення.)

7. К.П.б.У. і її Ц.К. цілком уявляють собі ті великі труднощі, що стоять перед нею, як проводирем пролетаріяту Рад. України в його боротьбі за справжнє інтернаціональне ленінське розвязання національної справи на Україні. Партію закликано розвязати всі соціяльні й національні противенства, які століттями зростали на Україні. Щоб розвязати ці противенства, К.П.б.У. доводилось і доводиться жорстоко боротися як із російським великодержавним націоналізмом, так і з українським націоналістичним ухилом. Наскок "шумськізму" на характер і шляхи національної політики Радянської України, що зріс на грунті колективного пожвавлення чимраз більших елементів українських куркулів і куркулівської буржуазії, партія українського пролетаріяту — КП(б)У та її Ц.К. — розбила до щенту. Досвід роботи КП(б)У після ліквідації шумськізму показав, що ця ідеольоґія націоналізму, міщанства й куркульства, що веде до ліквідації великих здобутків Жовтня, не має будь-якої підтримки в КП(б)У, і що наша партія мала й має від українського пролетаріяту в своїй боротьбі з націоналістичними ухилами найрішучішу підтримку.

Теперішній історичний момент тим більше важить, що фактам солідаризації пролетаріяту України з його партією КП(б)У протистоїть факт ідейної підтримки українських націоналістичних ухилів від української контрреволюційної еміґрації. Борючись із націоналістичними ухилами, КП(б)У тепер будує Радянську Україну, як єдине господарче й державне ціле. Партія, творячи українську культуру, вважає за свій обов'язок так спрямовувати її, щоб вона могла швидче виконувати відповідну ролю в соціялістичному будівництві. Але КП(б)У рішуче боротиметься проти будь-якої спроби спрямовувати розвиток Радянської України на розрив із Союзом Радянських Республік, із столицею світового революційного руху — Москвою. Переводячи ленінську інтернаціональну лінію в будівництві української соціялістичної культури й держави та жорстоко борячись з українськими націоналістичними ухилами (виступ Волобуєва), КП(б)У заразом рішуче бореться з російським великодержавним націоналістичним ухилом (що останніми часами виявлявся, приміром у справі Малицького), бо партія, як і раніш, вважає російський великодержавний націоналізм за особливо шкідливий і найбільш випробуваний у своїй боротьбі проти українських трудящих мас, що веде до розриву лінії нашої партії в ленінській національній політиці. Партія має що показати з досягнень соціялістичної України трудящим масам Західньої України. Це становить тільки основу, щоб розвязати велику справу державного, господарчого й культурного будівництва УСРР, яке об'єднує ввесь український трудовий нарід, а також має визволити тих, хто тепер під гнітом польського фашізму. Тепер, коли готується імперіялістичний наступ на С.Р.С.Р., коли вороги пролетаріяту роблять спробу використати національну справу, наша партія провадячи ленінську національну політику та направляючи помилки й хиби, дає рішучу й тверду відсіч як нашим відкритим ворогам, так і представникам дрібно-буржуазних українських націоналістичних груп, які наче-б то визнаючи ленінську національну політику, в основних справах національної політики перейшли на бік Пілсудського та світового імперіялізму.

8. КП(б)У і робітничо-селянські маси, якими вона керує, крім роботи в самій Радянській Україні, мають перед собою завдання підтримувати й підтримували маси Західньої України (політична підтримка, допомога в боротьбі з наслідками повені то-що). Ось чому ЦК КП(б)У особливо уважно вислухав і обміркував стан КПЗУ і вважає, що основні завдання КПЗУ такі:

а) підсилити надалі робітниче ядро партії, що є єдиний шлях до справжнього зростання більшовицької партії в Західній Україні;

б) підсилити й створити справжні тверді партійні організації на цілій території Західньої України, також і на селі;

в) виховувати нові кадри серед робітничої кляси;

г) боротися за справжнє полівішання в профспілках;

д) боротися за масові робітничо-селянські організації та провадити над ними справжній більшовицький провід;

е) широко працювати серед трудящих всіх національностей Західньої України;

є) остаточно перемагаючи ворогів — розкольників, треба зробити все, щоб ті чесні революціонери, яких обдурили розкольники, і тепер усвідомлюють ганебність зради і зроблених помилок, могли повернутися до лав КПЗУ.

Заразом КП(б)У вважає, що на далі зміцнювати більшовицькі основи в КПЗУ можна тільки борючись з антибільшовицькими хитаннями, які можуть бути та є в окремих членів партії в лавах компартії Західньої України.

Не особистими розмовами та не потураючи ці хитанни, ми привернемо до себе тих, хто хитається. КПЗУ може дійти цього, маючи тверду й ясну більшовицьку лінію, яка нещадно викривала-б всі хитання та неповинність, із-за яких між окремими членами партії виявляються дрібно-буржуазні впливи.

9. У роботі компартії Західньої України є величезні труднощі. Одна з них є в правдивому справжньому ленінському вихованні партії в національній справі. Жорстоко борючись із особливим виявом українських націоналістичних ухилів з одного боку, КПЗУ повинна, з другого боку, рішуче боротися з рецидивом усіх антиленінських поглядів у національній справі, безпринціповістю й байдужим ставленням до національної справи. КПЗУ може остаточно перемогти ворога тільки разом із пролетаріятом Польщі, під проводом єдиного штабу революції в Польщі — ЦК компартії Польщі.

Пленум ЦК КП(б)У, передаючи компартії Західньої України та її ЦК палке братнє привітання, певний, що комуністи Західньої України, не вважаючи на важкі обставини фашістського терору, могтимуть побільшовицькому закріпити свою партію, щільно звязатися з робітничими масами, привернути до себе щирокі незаможницькі й середняцькі маси селянства та стати міцною підпорою Комінтерну, компартії Польщі й Західньої України.

Хай живе пролетарська революція в Польщі!

Хай живе перемога трудящих мас Західньої України разом із трудящими масами Польщі на чолі з компартією Західньої України та компартією Польщі над польським і українським фашізмом!

Хай живе Радянська Польща!

Хай живе революційна єдність Західньої України з Радянською Україною!

Хай живе Комуністична Партія Західньої України!

Хай живе Комуністична Партія Польщі!

Хай живе Комуністичний Інтернаціонал!

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

СВЯТКОВАННЯ ДЕСЯТИРІЧНОГО ЮВІЛЕЮ.

Киркленд Лейк, Онт.

Старанням відділу Р.З.Т. в Киркленд Лейк, торжественно відсвятковано 1. квітня ц. р. десятирічний ювілей ТУРФДім.

Окрім місцевих товаришів брали участь в святі товариші й товаришки з Тіммінс, що були прислані Окружним Комітетом ТУРФДім на бажання нашого відділу Р.З.Т.

Того дня по полудні відбулося масове віче, з цілею з'організувати відділ ТУРФДім в цій місцевости. По отворенню віча, голова покликав до слова т. Гр. Руснака, котрий вкоротці сказав, в якій цілі скликано віче, як також взивав присутних вступати в ряди робітничих організацій.

Опісля забрав слово представник окружного комітету, т. Гр. Рубанець, котрий в своїй довшій промові вказав, чому з'організоване робітництво й фармерство по цілій Канаді святкує десяту річницю освітньої організації ТУРФДім.

За десять літ своєї невпинної праці, ТУРФДім отворило очі кільком тисячам робітників та робітниць, котрі тепер є свідомі свого становища, працюють для добра робітничої кляси. По цілій широкій Канаді ТУРФДім має відділи й товариства, в яких провадиться культурно-освітня праця. При кінці своєї промови тов. Рубанець сказав, що необхідним є для робітників і робітниць в Киркленд Лейк з'організувати відділ ТУРФДім та ширити освіту серед робітників цеї місцевости.

На заклик промовця вписалося 15 нових товаришів і одна товаришка, не включаючи 4 старих членів. Так що на початку новозаснований відділ числить 20 членів. Опісля вибрано заряд і на цім віче закрито в год. 5.30 по полудне.

Святочний концерт.

Вечером в годині 8.30 розпочався концерт, в якім брали участь майже самі товариші і товаришки з Тіммінс. Саля була заповнена українськими і фінляндськими робітниками. Концертова програма складалася з пісень, декламацій, гри на інструментах і найкращих українських народних танків.

На отворення концерту італійський товариш відіграв на клярнеті Інтернаціонал. Відтак промовляв т. Гр. Руснак, котрий, між иншим, сказав, яку моральну користь дає організація ТУРФДім. Про те можуть посвідчити хочби ті виступи молоденьких товаришів і товаришок, котрі виступали на сцені. А це все вони осягнули в організації ТУРФДім.

Дальше продовжалась концертова програма, в якій брали участь слідуючі товариші і товаришки: І. Самборський, В. Бабій, Розалія Сливчик, Анеля Стахов і Розалія Зарічна. Вище вичислені учасники виконували свої точки справді по мистецьки, за що публика нагороджувала кожний виступ грімкими оплесками, а багато точок заверталя по два рази. Молоденькі виконавці виходили на сцену сміло й бадьоро, а виступи їх так одушевляли публику, що й сьогодня можна почути розмову про той концерт.

Виступами молодих танцюристів публика дуже любувалась і кожний виступ витала бурливими оплесками. При кінці концертової програми забрав слово т. Гр. Рубанець, котрий, між иншим, сказав, що лише при помочі організації робітництво зможе визволитися з під гнету та визиску. Промовець росповів присутним про новозаснований відділ ТУРФДім в цій місцевости та взивав присутних вступати в члени нового відділу. На заклик промовця вписалося ще 5 нових товаришів і 2 товаришки, так що в протягу одного дня наш відділ ТУРФДім зріс до 27 членів.

В другій половині програми виставлено одноактівку п. н. "Американський Робітник". Аматори вивязалися зі своїми ролями дуже добре, за що належиться їм признання.

В імени організації складаю сердечну подяку Окруженому Комітетові ТУРФДім в Тіммінс, що вислав до нас вище згаданих товаришів і товаришок.

РЗТкор.

Порт Артур, Онт.

Старанням робітничих організацій в Порт Артур, Онт., відсвятковано десятирічний ювілей ТУРФДім в такому порядку: В суботу, 24. березня ц. р. відограно в Укр. Роб. Домі відому драму з клясової боротьби п. н. "За правду й волю народа".

Хоч цю драму вже гралось кілька разів в нашій місцевости, то саля У. Р.Д. була заповнена по береги. Щодо самої гри аматорів, то вони вивязалися в своїх ролях дуже добре. Правда, що деякі з них грали ті самі ролі попередно. Публика була зворушаючі картини, що викликали в самого кінця. Були місцями такі зворушаючі картини, що викликали в глядачів сльози.

В неділю вечером, 25. березня устроєно величавий концерт-мітінг. Цей раз публики було стільки, що в салю не вміщалась.

Скрізь помітно було святочний настрій. Коли піднеслася куртина, на сцені виднівся на червоному полотні напис "Витайте 10. роковини існовання ТУРФДім", який присутні привітали бурливими оплесками. Опісля мандолінова орхестра відограла Інтернаціонал. Тов. І. Мокомела відкрив концерт короткою промовою, пояснюючи значіння й ціль свята.

Дальше мандолінова орхестра виконала ряд робітничих і народних пісень. Мішаний хор також відспівав кілька пісень. Були й содьові пісні, дуети й виступи українських народних танків.

В половині програми забрав слово т. Г. Горбовий, який говорив про здобутки ТУРФДім від самого початку його заснования аж по нинішний день. Він росповів, яке величезне значіння має культурно-освітня організація для українських робітників і фармерів у Канаді. Згадав також про робітничо-фармерську пресу й завізвав робітників, щоб передплачували й читали робітничі газети.

В другій половині програми хор, мандолінова орхестра й танцюристи виконали ще по кілька точок. Сказавши загально, концерт-мітінг випадуже добре. Як виконавці, так і глядачі були вповні вдоволені. Концерт закінчено співом Інтернаціоналу.

Робкор.

Гемилтон, Онт.

Заходом відділ ТУРФДім в Гемилтон, Онт., відбувся в неділю, 1. квітня концерт-мітінг з нагоди десятилітнього ювілею ТУРФДім.

Концерт отворив короткою промовою т. Ів. Тофан, котрий пояснив значіння концерту. Програму концерту започатковано "Інтернаціоналом". Дальше слідували декламації, народні й робітничі пісні і виступи орхестри під проводом т. Тракала. Всі точки програми випали вдоволяючо.

Про історію ТУРФДім та його десятилітню культурно-освітню працю говорив т. Дзвідзінський, котрий в своїй довшій промові змалював, яку ведетенську роботу виконало Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім за десять років. В своїй промові зазначив, що першими будівничими ТУРФДім були товариші з Української Соціял-Демократичної Партії, котрі поставили здоровий фундамент під організацію. Та організація здобула широку популярність серед українських працюючих мас в Канаді.

Другим бесідником був т. Павлик, котрий також говорив про здобутки ТУРФДім і кликав присутних, щоб вступали масово до цеї так корисної культурно-освітньої організації. Він сказав, щоб не давалися більше обманювати жадним патріотичним збанкротованим підпанкам, бо їх дорога — безпросвітня плутанина. Наша праця за десять років стала відома широким українським працюючим масам, тому не диво, що ці маси тепер горнуться до нашої організації, а від укр. патріотів-мінайлів відвертаються. Нашим бажанням є — дочекати того часу, щоби ми святкували 20. річницю ТУРФДім з ще більшими здобутками.

Хай живе ТУРФДім!

Ів. Л-к, робкор.

Дромгелер, Алта.

В днях 24. й 25. березня свідомі українські робітники й фармері святкували по цілій широкій Канаді десятирічний ювілей ТУРФДім. В нашій місцевости жие поважне число українських робітників і робітниць, тому не може бути й мови, щоби згадані дні були пропущені без торжественного святкування. Святкували ми їх урочисто й раділи здобутками нашої культурно - освітньої організації за минулих десять років.

Не знаю, чи знайдеться друга місцевість в Канаді, для якої ТУРФДім принесло-б стільки моральної користи, як для нашої. Культурно-освітня організація змінила спосіб думання в наших робітників і робітниць до непізнання. Можна сміло сказати, що в нас зробилась ідеольоґічна революція.

Отже треба починати від того, про що я мав на думці писати. В суботу, 24. березня відограно представлення під назвою "Два світи". Про зміст драми не думаю розводитись, бо хто бачив її, той мав нагоду пізнати теперішний несправедливий лад, в якім ми жиємо. Але слід згадати про гру аматорів, які доложили всіх можливих старань, щоби віддати те, чого драма вимагає.

Морґан, своєю поставою, рухами й вивченням ролі на память, віддав дійсного типа жорстокого фабриканта. Смит мало коли виступав у великих ролях і були побоювання, що він добре не вивяжеться, але на здивовання він відограв свою ролю дуже добер. Грін грав добре, коли брати під увагу його рідкі виступи на сцені, але місцями за тихо говорив. Треба більше сміливости, більше енерґії, бути живому, а тоді гра буде добре виходити. Мері, можна сказати, грала знаменито. Вона все в нас дуже добре пописується зі своїми ролями. Решта аматорів вивязались досить добре.

В неділю, 25. березня устроєно величавий концерт-мітінг. Програма була досить багата й цікава. Наша шкільна молодь також взяла участь у святі й забавляла нас своїми фізичними вправами й танками.

В половині програми забрав слово т. В. Никифоряк, який говорив про ТУРФДім. Він переповів, що наша організація зробила для українських трудових мас за минулих десять років. Промовець навів багато арґументів, чому кожний український робітник і робітниця повинні належати до робітничої організації. На закінчення завізвав присутних, щоби жертвували на сплату довгу друкарні й школи в Вінніпеґу. На його заклик відгукнулися слідуючі товариші й товаришки:

Н. Котуза $5.00; по $1.00: Ф. Криса, Ю. Ганюк, М. Гоян, І. Крицул, В. Лончар, Н. Корбутяк, Н. Веренька, П. Никифоряк, Паранька Середа, Н. Ґелич, Катерина Храпко, П. Макар, І. Костюк, Д. Вінтоник, П. Квітньовський, Н. Дилявський, Н. Харик; по 50 ц.: П. Трухан, В. Данилюк, П. Різуник, Р. Турчин, Д. Небога, П. Іванійчук, Паранька Бординюк, Д. Бординюк; І. Буньо 45 ц.; по 25 ц.: М. Ґрижак, О. Білецький, Катерина Гевко, Т. М., Н. Н., Ю. Іванчук, Е. Репіґа, С. Маковецький, В. Павлюк, Н. Н.; безіменних $2.70. Разом $28.65.

В імени нашої організації складаю щиру подяку всім жертводавцям, котрі не жалують гроша на так корисну ціль. На закінчення свята діти відспівали Діточий Інтернаціонал.

Д. Вінтоник, робкор.

РОБІТНИЧІ СВЯТА.

Кемсек, Саск.

Старанням відділів ТУРФДім, Р.З.Т. і Секції Молоді в Кемсек, Саск., відсвятковано в місяці березні 4 робітничі свята.

В неділю, 11. березня ц. р. відсвятковано Міжнародний день жінок робітниць. На отворення концерт-мітінгу т-ка А. Корман дала реферат. Вона сказала, як жінки робітниці цілого світа святкують 8. березня, роблять підсумки своєї праці та вкладають нові пляни для дальшої боротьби за краще життя. Згадала також про боротьбу російських жінок робітниць, які проливали свою кров на вулицях Ленінґраду. Царське військо стріляло в них тільки тому, що домагалися хліба й миру.

Опісля діточа мандолінова орхестра відограла кілька пісень та було кілька діточих декламацій.

В половині програми забрала слово т-ка О. Матвієнко, яка говорила про міжнародний жіночий рух та кликала жінок ставати в ряди робітничих організацій.

В неділю, 18. березня устроєно концерт-мітінг для вшанування памяти Тараса Шевченка. Видко, що працюючі уміють дорожити своїми заслуженими людьми, бо того вечера саля була заповнена по береги.

Тов. Д. Проданюк отворив свято рефератом про життя Т. Шевченка. Другим промовцем був т. Д. Корман, який переповів історію Паризької Комуни. Він росповів, як героїчно боролись паризькі комунарі, щоби встановити лад працюючих.

В неділю, 25. березня відсвятковано десятирічний ювілей ТУРФДім. Робітники й фармері зійшлись масово, щоби задемонструвати свою солідарність та вшанувати десяті роковини організації, яка за минулих десять років зробила так багато для української трудової іміґрації в Канаді.

На отворення свята т. Д. Проданюк говорив про здобутки й значіння культурно-освітньої організації, якою є ТУРФДім. Він росповів, який тернистий шлях мусіла пройти наша організація, доки стала на трівкий ґрунт. Доказав цифрами, як постепенно зміцнювалась робітничо - фармерська організація, яка сьогодня є найсильнішою й найпопулярнішою українською організацією в Канаді.

Після того відіграно драму п. н. "Нежданий гість". Представлення випало досить добре. Аматори виконували свої ролі, як слід.

Найцікавішою була промова молоденького т. І. Цимбалюка, який говорив про Секцію Молоді та кликав молодь ставати в ряди організації, бо тільки організованим способом можна здобути краще життя.

Дальше слідували музичні точки діточої мандолінової орхестри, як "Ей, ухнем", "Тиха ніч" і инші. Свято закінчено співом Інтернаціоналу.

Д. К.

МИ БЕРЕМСЯ ДО ПРАЦІ.

Накіна, Онт.

Не пригадую собі, чи вже був коли поміщений з нашої місцевости допис на сторінках робітничо-фармерської преси. Нема в Накіна багато українських робітників і робітниць. До недавна не було тут також чіякої робітничої організації.

При кінці минулого року нам вдалось з'організувати відділ Р.З.Т., до якого ввійшли майже всі українські робітники за виїмком кількох, які ще блукають поза організацією. Є надія, що й вони згодом прилучаться до нас і будуть працювати для добра робітничої кляси.

Дня першого квітня відбулось у нас масове віче, на якім промовляв т. В. Кибіч. Між иншим промовець згадав про нашу молодь, яка не має належного виховання тому, що нема робітничої школи, де можна-б виховувати молодь на свідомих борців за робітничі інтереси. В других місцевостях є робітничі школи, драмспівгуртки, мандолінові орхестри і все те, що потрібно робітникам для ведення культурно-освітньої праці.

В нас не можна того всього мати тому, що нема приміщення. Нам треба за всяку ціну збудувати свою власну хату, а тоді й праця в організації піде багато краще. При кінці своєї промови він завізвав присутних, щоб жертвували на будову дому в Накіна. На його заклик відгукнулися слідуючі товариші:

По $25.00: Стефан Пасько, Василь Тутецький, Василь Кибіч; по $15.00: Василь Скринька, Николай Гафійчук; Яків Ґреґораш $10.00; по $5.00: Василь Кибзій, Стефан Кибзій. Разом $125.00.

Так ми започаткували будову власної хати.

Всім жертводавцям щира подяка.

Робкорка.